

محمّد حسین حیدری در گفت‌وگو با تابناک

خبرنگار ایران: یونسف: انجمن اعتدال و انقلاب
قدس در جریان برگزاری رویداد «۱۰۰ سال
با عکاسان» نمایشگاهی را در سه بخش بر گزار
خواهد کرد، بخش اول «۱۸۰ قریم از یک حلقه
عکس» شامل عکس‌های عکاسان و عکاسان
ولید است. حیدری افزود: در بخش دوم و سوم
نمایشگاه به زندگی و آثار شهید مصور عکاسانی
پرداخته‌ام. این بخش بر گزار به همراه خانواده
خود در تمام سال‌های جنگ را با بیان و جزیره
مینو که جزو مناطق در برگیرش دشمن بود
داشت‌اند، در بخش دوم ۲۱ قطعه از عکس‌های
قرم که توسط ایشان ثبت شده و در بخش سوم ۱۲
قطعه از عکس‌های که روایتگر زندگی ایشان و
خانوادشان در دوران محاربه و پیروزی هستند
در این بخش نمایشگاه به معرض نمایش عموم قرار
می‌دهیم. وی بیان اینکه انجمن عکاسان انقلاب
و دفاع مقدس در راستای شناسایی و تجلیل از
عکاسان دفاع مقدس در شهرستان‌های حیدری
فعالیت می‌کند، تصریح کرد: سه سال پیش که
شهید عکاسی وضعیت جسمی مساعدی نداشتند
در یک مکان بودند، در ابان به خدای خانواده ایشان
رفتیم و عکس‌های ایشان را به تهران آوردیم و به
سامانه‌های اسکن آنها پرداختیم و عکس‌های
برگرفته ایشان را انتخاب کردیم و بخشی از آنها را
نمایشگاه‌ها گرامی می‌کنیم و می‌توانیم به معرض
نمایش بگذاریم.

ایدئولوژی عمدتاً به طایفه
روشنفکری و شبه‌روشنفکری
بیشتر ترمی گردد. آنها به شدت
ایدئولوژی زده هستند. به رغم
اینکه از ایدئولوژی بدی گویند
به شدت ایدئولوژی زده
هستند. البته از میان
مسلمانان هم آنها یکی که دین
راماوی ایدئولوژی گرفته‌اند
ایدئولوژی عمل می‌کنند، اما
دین اصلاً ایدئولوژی نیست

معماری را در می‌یابد.
«دوش دیدم که ملائک در میخانه زندان گل
آود سر شندند و به پیکان زندان هم معماری
رزد. چون فضا دارد و مکان دارد، اما آیا این
فضا نامی مادی و متعین است؟ اصلاً بی‌تفاوت
است؟ «آلا یا ایها الساقی...» همه چیز از آن
هست؛ موسیقی هست، سرهاگشت هست،
و معماری هم هست. در سینما معماری
داریم ولی با معماری موسیقی فرق دارد
تا بخشی از آن معماری لوکیش است که
که فضای متعین است. حتی اگر آواز است
در فضای سی‌جی آن ساخته شود، باز هم نشانه
دارد بی‌شی‌ای و ماده را می‌بیند. سینما دارد
و موسیقی استفاده می‌کند. حتی از آن
هم استفاده می‌کند؛ به معنی زبان خاص
چون فیلمنامه به نوعی از زبان است. در اولین
فیلمنامه شش نوع زبان برای روایت تدوین
داشت. از همه اینها سینما استفاده می‌کند.

تجربیات بحث و جدل دربارهٔ فرد و در میان محققان دوران مدرن است. دیدگاه‌های هنرمندان ایران اقرون گذشته فکر کردن به موضوع محلی از اعراب نداشته است. مثلاً فرض کنید اگر شما به هر هنرمند برای آن که از جناب حافظ پرسید که اندر برای تو مهمتر است یا محتوا، نگاه عاقل اندر سبیه شما می‌کند که یعنی چه؟ یا بویژه دراز سالی پیش از آن فردوسی این سؤال را کندید که سبایان رستم و مهراب، رستم و اسفندیاری، سیاوش و... را چه در بخش اسطوره‌ای، چه پهلوی و چه تاریخی می‌نوشت برایش بیشتر مهم بود یا محتوا، و اندک عاقل اندر آن سبیه می‌کند. از بعد می‌ماند نگاه سبیه مهم‌نظر، مولوی تفاوت دارد چون اساساً شعری است که ناگزیر است. او دائماً از قایب‌های شعری گلابی می‌کند و می‌گوید دست و پای مولوی را بسته‌اند. اصلاً زیبایی‌شناسی برای مولوی

**دلیل این ممنوعیت کتاب‌های ایرانی
آن‌هم در منطقه چیست؟**
به خاطر انقلاب و اسلام در ایران، این ممنوعیت
وجود دارد تا چنین تفکری در کشورهايشان
نشر پیدا نکند.

شما در حوزه کامیک استریپ هم وارد شده اید؟

متن یادداشت به شرح ذیل است:

یکه، روز روز خرم زمای من رفقای سینمایی نویسی
ما مشکل گرفتار بود که «۱۵ مرد» ۱۵ میلیارد تومان برای
مشارکت مالی در جشنواره فجر سرمایه گذاری می کند.
راستش را بخواهید وقتی این خبر را شنیدیم بیش از همه
تعجب نبودن و خلاقیت دوستان شایعه ساز برآیم بازه
بود آخر چه دلیلی دارد که او بخواد در جشنواره
فجر سرمایه گذاری کند؟ آن هم نه یک ریال و دو زار،
۱۵ میلیارد تومان! خرافات شایع ما اگر ۱۵ میلیارد
تومان پول برای این کار ما هستیم مطمئن باشید پول

را نکه نمی‌داشتیم، بلافاصله ه پول را می‌انداختیم در جریان تولید فیلم‌های دیگرمان. ما هنوز کار زیاد داریم. فیلمنامه‌های سینمایی و سریال‌هایمان در انتظار تأمین بودجه هستند، رفیق عزیز من!

تلاش ما هم این است که سرمایه به کار خودمان باشد فیلم، سریال، موسیقی و مستندمان را بسازیم و تلاش

[illegible]